

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2301/03

בפני : כבוד השופטת ד' ביניש
כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופטת א' חיות

העותרים : 1. ג'אבר
2. ג'אבר
3. ג'אבר
4. המוקד להגנת הפרט - עמותה מיסודה של ד"ר לוטה זלצברג

נ ג ד

המשיב : מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה : כ"ד באייר תשס"ג (26.5.2003)

בשם העותרים : עו"ד לאה צמל

בשם המשיב : עו"ד שי ניצן

פסק-דין

העותרים מבקשים כי נורה למשיב להימנע מלהרוס את בית העותרים 1-3 ולחלופין נתבקשנו בעת הדיון להורות כי אם יוחלט לפגוע בבתיהם תינתן לעותרים זכות טיעון ושהות לפנות לבית משפט זה.

בא-כוח המשיב הודיע בכתב ובעל-פה כי אין כיום כל כוונה להרוס את בית העותרים, וכי מכל מקום, יוכלו העותרים לפנות למשיב כבר עתה ולהעלות טענותיהם

בכתב כנגד ההריסה, כדי שאלה יהיו בפני המפקד הצבאי, אם ישקול בעתיד החלטת הריסה.

כך נמסר לנו מפי מר ניצן כי על כל הריסה לפי תקנה 119 מתקבלת החלטה פיקודית בדרג בכיר ביותר בצבא והי.מ. של האזור בוחן את עילת ההריסה ואת קיום הקריטריונים הרלוונטיים לשיקולי הריסה.

עתה מודיענו עו"ד ניצן, כי למיטב ידיעתו בודק הי.מ. של האזור גם את האפשרות לקיים שימוע בכל מקרה ומציין את טעמי החלטתו; מכל מקום, אם לא נעשה כך עד עתה, מתחייב הוא כי מעתה ואילך, במסגרת הבדיקה המשפטית יציין הי.מ. של האזור בכתב, על גבי הטופס המתאים, כי נתן דעתו לאפשרות של שימוע מוקדם, ומדוע נתקבלה ההחלטה שלא לקיים שימוע, בנסיבות הענין הקונקרטי.

נוכח הצהרותיו של בא-כוח המשיב כפי שפורטו לעיל, ובשים לב לכך שאין כיום כוונה להרוס את הבית הנדרון, העתירה נדחית.

ניתן היום, כ"ד באייר תשס"ג (26.5.2003).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת